

30 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς
σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κδ ς σο ο ον μδ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μδ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μδ ως θυ μι ι α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. $\bar{\chi}$

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με Δ ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ σον ται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϛ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϛ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϛνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϛ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϛ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϛ την δε η σι

ι ιν μϛ την θλι ψιν μϛ ε νω πι ον αυ τϛ α πα γ

γε λω

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μη το πνευμα μη και συ εγνωσ
τας τριβουςμη^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην
ε κρυψανπα γι δα μοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη η ην μη
τ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ος^Δ

Ε^{Δι}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ω ως μοι ^Δ

Ε^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κουσον της φω νη ης μϛ ^Δ

Γ^{Δι}
ε νη θη τω τα ω τα σϛ προ σε χοντα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μϛ ^Δ

Ἰστώμεν στίχους Γ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν κορυφαίων.

Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίσις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ^Χ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Π^{Δι}
οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε εμ

μα α α α σιν ^Θ α να δυ υ σω ω ω με εν

Πε ε τρο ο ον και Πα αυ λον ^Δ τϛ δι η ρη με ε

ε ε νϛ τοι οισ σω ω ω μα α α α σι ^{Νη} ^Θ και η νω

με ε νϛ ϛ ϛ τω πνε ευ μα α α α τι ^Δ ^Θ τϛ Θε ο

κη ρυ κων πρω ω ω το στα α τας τον με εν ως των Α
 πο στο λω ω ων προ ε ε ξα α αρ χο ο ο ο ντα
 το ον δε ε ως υ περ τς αλ λδ ς ςς κο πι α α α
 σα α α ντα τδ ς τς γα αρ ον τω ω ως α ξι ι
 ως α θα να α τδ ς δο ο ο ξης δι α
 δη η η η μα σι ι στε ε ε φα α α α νοι Χρι
 στος ο Θε ε ος η η μων ο ε χων το με γα α ε
 ε ε λε ε ε ε ος

Προσόμοια.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Π οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων κα α αλ

λε ε ε ε σιν α νυ μνη η σω ω ω με εν

Πε ε τρο ο ον και Πα αυ λον της θε ο γνω σι ας

τας πτε ρυ υ υ γας τας δι α πτα σα α ας τα πε

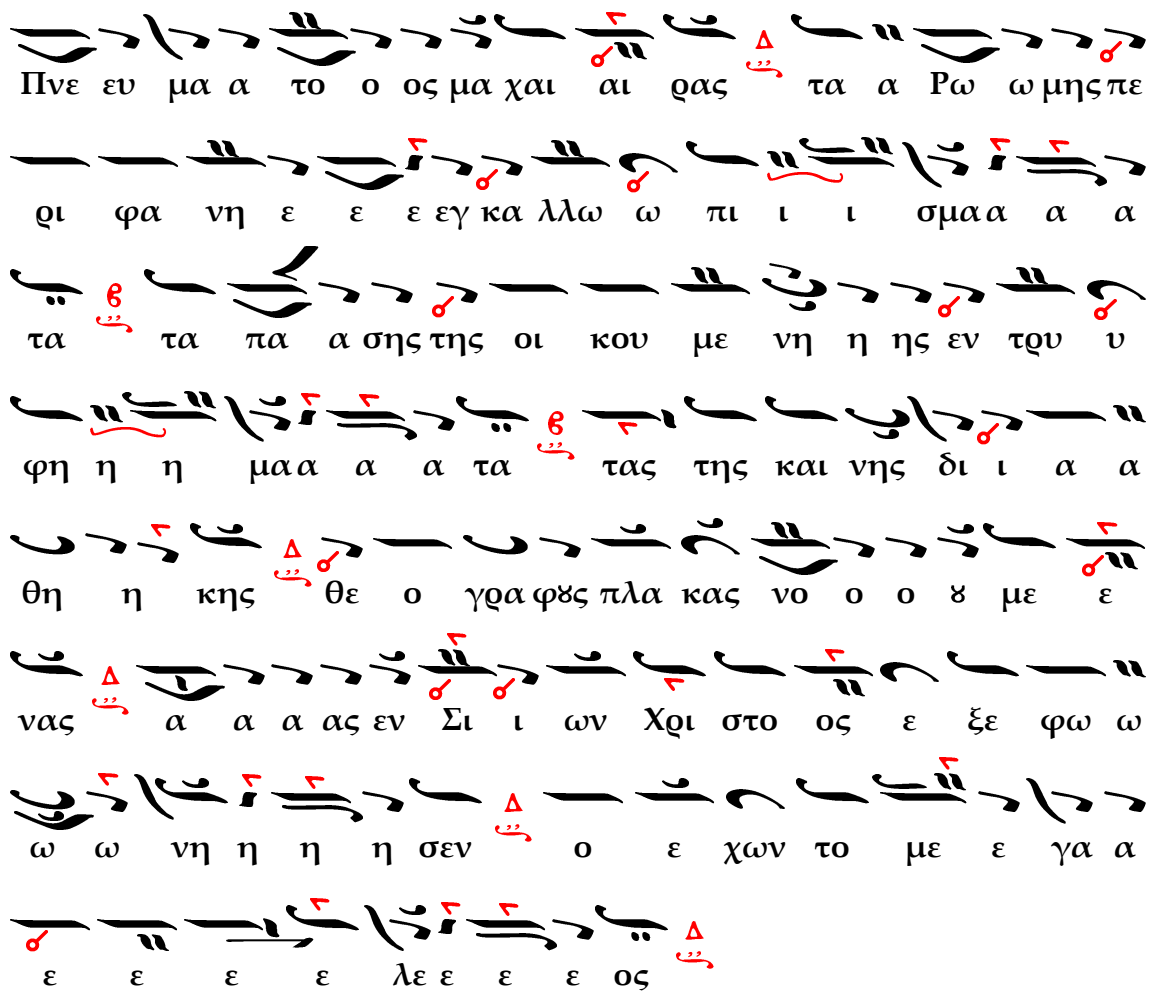
ε ρα α α α τα και προς ς ρα νον α νυ υ

ψω θει ει ει ει ει σα ασ τας χει ει ρα σευ α γγε λι
 ς ς ς ς τς τη ης χα α α ρι ι ι ι ι τος τς
 πο ο δας της α λη θει α α ασ τς κη η ρυ υ υγ
 μα α α α τος τς πο τα μς ςς τη η ης σο
 φι ι ασ τς Σταυ ρς τα κε ε ρα α α τα
 δι ων δαι μο ο ο ο νων ο ο φρυν Χρι στο ος κα τα
 βε ε ε βλη η η η η κεν ο ο ε χων το
 με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. γ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι
 ον

Π οι οι οι οισ πνευ μα τι κοι οι οι οισ α α α
 σμα α α α σιν ε παι νε ε σω με εν Πε ε τρο ο
 ον και Πα αυ λον τα την α θε ο ο ο ο τη τα
 α σφα α α ατ το ο ο ο ντα και μη αμ βλυ νο
 με ε ε να στο ο μα α α τα της φρι κτης τς ς

Καὶ τῶν Δώδεκα τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνητε καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀένας, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων

ρεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαραττων και δόγματα, και μυριων αγαθων, τηλαυγως εκτιθεμενος, ευαγγελιον, και τρυφης αιδιου μετουσιαν, και Αγγελων απολαυσεις, και διαμενουσαν ευκλειαν.

Δόξα. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} πα αν σε πτο ος τω ω ων Α α α πο ο στο
ο ο λων ε πε δη η μη η σε ε εν ε ο ορ
τη τη Εκ κλη σι ι ι α α Χρι ι ι στου

^{Πα} προ ξε νου ου σα σω ω ω τη ρι ι α αν η η
η μιν μυ στι κως ουν κρο τη σα αν τες του ου
τοι οι οισ προ σει ει πω ω ω μεν χαι ρε τε φω
στη ρε ε ες τω ω ων ε εν σκο ο ο τει του η

^{Πα} λι ι ι ου ου α κτι ι νε ε ες υ πα αρ χο ο ο
ον τες χαι ρε τε Πε ε τρε ε ε και αι Πα α αυ λε

δογ μα των των θει ων θε με ε λι οι αρ ρα α γεις
φι ι λοι οι οι του ου Χρι ι ι στου σκε ευ η

τι ι μι ι ι α πα ρε στε με ε σον η η μων α
 α α ο ο ρα α α τως κα τα ξι ουν τες δω ρε
 ω ων α υ υ υ λω ων τους την η μω ω ων ε ο ορ
 τη η η η η η η η η η ην ευ φη
 μου ουντας α α α σμα α α σι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α
 λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α
 χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο
 γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης
 προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω
 θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

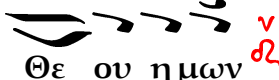

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

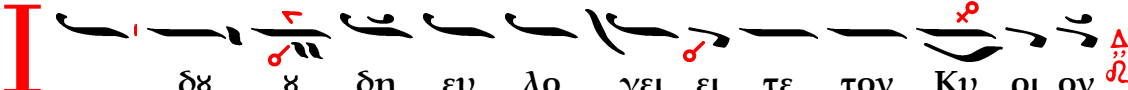

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κϛ ϝ

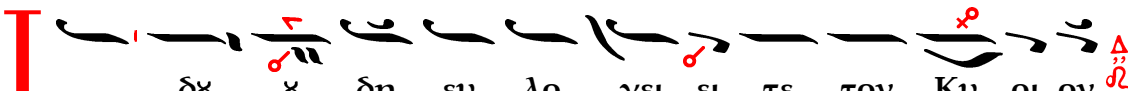

 Θε ου ημων

I δϛ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

 πα αν τες οι δϛ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

 και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

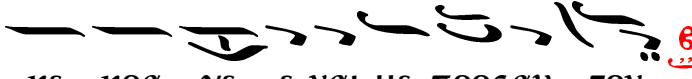
I δϛ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

 πα αν τες οι δϛ ϝ λοι Κυ ρι ι ϝ ϝ ϝ ϝ

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Ϟ

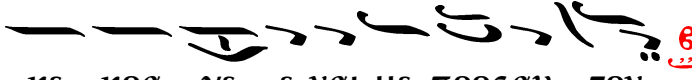

K υ υ ρι ος ει σα κϛ σε ται μϛ εν τω

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

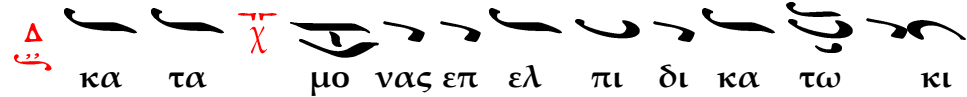
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρησόν με και

 ει σα κϛ σον της προσευ χη ης μϛ

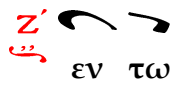
K υ υ ρι ος ει σα κϛ σε ται μϛ εν τω

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε
κα τα μο νας ἐλ ἐλ πι δι κα τω κι

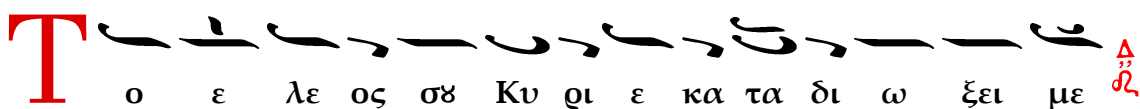

σα ας με

Kυ ρι ος εἰ σα κθ σε ται αι μθ
εν τω

κε κρα γε ναι με πρὸς αυ το ο ον

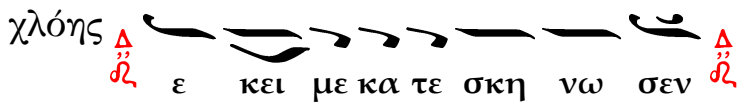
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

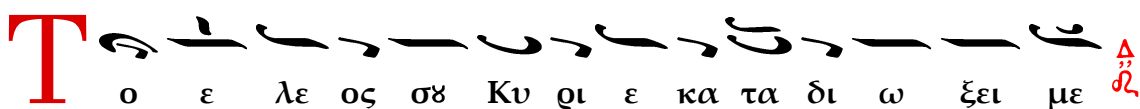
ᾠχος 4 Πα ρ

Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα στας η με ρα σθης ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

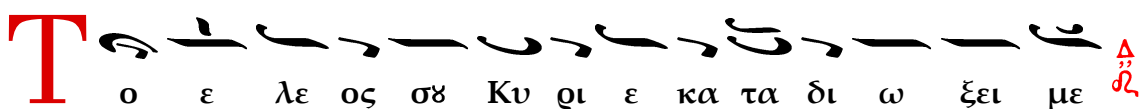
χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

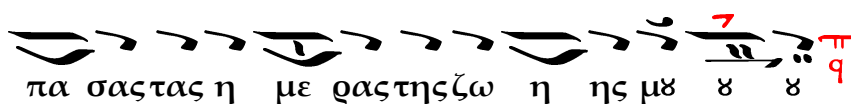
Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα στας η με ρα σθης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ 8 8 ει

Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα στας η με ρα σθης ζω η ης μθ 8 8

Τῆς Τετάρτης ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά ρ̣ο̣ Κε ρ̣

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^υ ₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ ₉ ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τσ στο μα τος μθ ^υ ₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^υ ₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^υ ₉ και ο ^χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μθ ^υ ₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ₂₂

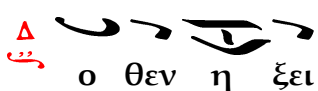
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε ^υ ₉

Τῆς Πέμπτης ἑσπέρας.

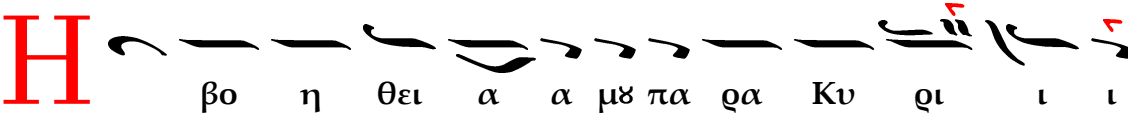
Ἦχος π̣ά ρ̣ο̣ Δι ρ̣

Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι

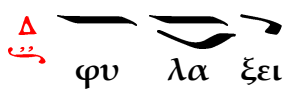
θ ^Δ ₂₂ τσ ποι η σαντος τον θ ρα νον και την γη ην ^ε ₂₂

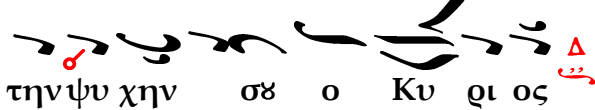
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ο θεν η ξει

 η βο η θει α μϑ

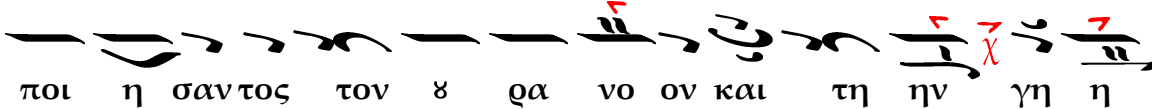
H βο η θει α α μπα ρα Κυ ρι ι ι

 ϑ τϑ ποι η σαντος τον ϑ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυ λα ξει

 την ψυ χην σϑ ο Κυ ρι ος

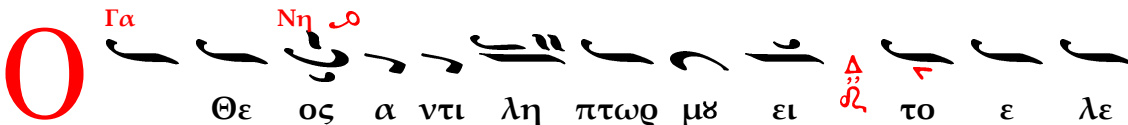
H βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ϑ τϑ

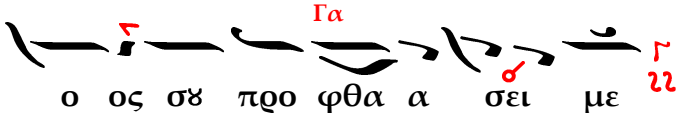
 ποι η σαντος τον ϑ ρα νο ον και τη ην γη η

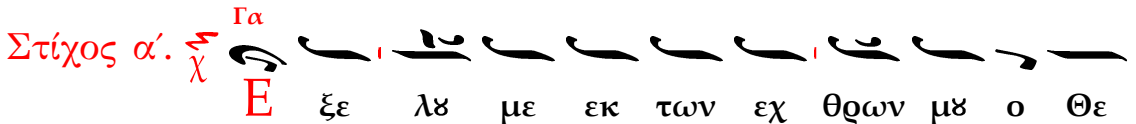
 ην

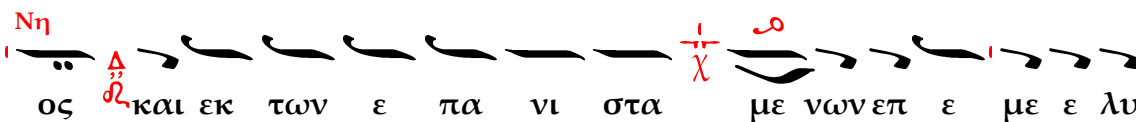
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

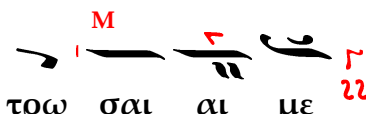
Ἦχος ρα Γα φ

O θε ος α ντι λη πτω ρ μϑ ει το ε λε

 ο ος σϑ προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λϑ με εκ των εχ θρων μϑ ο θε

 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

 τρωσαι αι με

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^ω α ντι λη πτωρ ^μ μ ει ^Δ το ^δ ε λε

ο ος ^{Γα} σϠ προ φθα α ^σ σ ει ^μ με ^ρ ρ

Στίχος β'. ^{Γα} Ρυ ^χ σαι με εκ των ερ ^γ γ α ζο ^μ με νων την

α ^{Νη} νο ^μ μι αν ^Δ και ^δ εξ ^χ αν ^{Γα} δρων αι ^μ μα των ^σ σω ^σ σον

με ^ρ ρ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^ω α ντι λη πτωρ ^μ μ ει ^Δ το ^δ ε λε ο

ος ^σ σϠ προ φθα ^σ σ ει ^μ με ^ε ε ^ε ε ^ρ ρ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν

ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. ᾠχος δ΄. Βου ξ

Ο ἐξ ὑ ψι ι στκ κλη θεις κκ απ αν θρω ω πων
ο τε το ε πι γει ον σκο τος η μαυ ρω σε τς οφ θαλ μς
σδ τδ σω μα τος της α σε βει ας δη μο σι
ε ευ ον την σκυ υ θρω πο τη τα το τε το ς ρα νι

ον φως περιηστραψε^εσης^ε διανοι^εαστα^εομμα^ετα^ε
της ευσεβειας^ε ανακαλυπτοντην^εω^εω^εραι^εο^ετη^ε
τα^εο^εθεν^εε^επεγ^ενω^ες^ετον^εε^εξα^εγον^ετα^εφ^εως^εε^εκ^εσκο^ε
τ^ες^εΧ^ερισ^ετον^ετον^εΘ^εον^εη^εμων^εον^εικ^εε^ετε^ευ^εε^εσω^εω^ε
ω^εσαι^εκαι^εφω^ετι^εσαι^ετας^εψυ^εχ^εας^εη^εμων^ε

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν^ε και^εεἰς^ε

τα^επε^ερα^ετα^ετης^εοι^εκ^εε^εμε^εε^ενης^ετα^ερη^εμα^ετα^εαυ^ε
των^ε

Οτε ανααρχ^επα^ετρος^εΥι^εος^εκαι^εΛο^εο^εγος^ε
ο^ετε^εδω^εδε^εκα^εριθ^εμον^ετων^εΑ^επο^εστο^ελων^εχο^ερον^εεν^εγη^ε
ελ^εθων^εε^εξε^ελε^εξα^ετο^εη^ερω^ετα^ετ^ες^ετι^ενα^εμε^ε
λε^εε^εγ^εσιν^εει^εει^εναι^εαν^εθ^ερω^εποι^ετο^ετε^εκαι^εο^επρο^εκρι^ε
τος^ετων^εΑ^επο^εστο^ελων^εΠε^ετρος^εθε^εο^ελο^εγων^εα^ενε^ε
κη^ερυ^εξε^ετρα^ενω^ες^εβο^εη^εσας^εσυ^εει^εΧ^ερι^εστος^ετ^εζων^ε
τος^εΘε^εο^ες^εΥι^εος^εο^εθεν^εα^εξι^εως^εμα^εκα^ερι^εζε^εται

ως εξ υ ψης λα βων α πο κα λυ ψιν και το
κρα τος τς λυ υ υ ειν και δεσ μειν τα Αμαρ τη μα τα

Στίχ. Οί ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού ποι η σιν δε χει

ρων αυ τς α να γγε λει το ο στε ρε ω μα

Σ υ ε πα ξι ι ως πετ ρα προ ση γο ρε ευθης

εν η την α κρα δαν τον πι στιν ο Κυ ρι ος της Εκ κλη

σι ας ε κρα τυ νεν αρ χι ποι με να των λο γι κων

προ βα α τω ων ποι η σας τε εν τευ θεν κλει δχ χον

σε των ς ρα νι ων πυλων ως α γα θος εγ κα τε

στησεν α νοι γειν πα σι τοις με τα πιστεως προ ο σε

δρευ ς σιν ο θεν α ξι ως κα τη ξι ωσαι σταυ

ρω θη ναι καθως ο Δε σπο της σκ ον ι κε τευ

ε σω ω ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Δόξα. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα} ορ τη χα αρ μο συ υ νος ^{Δι} ε πε λαμ ψε

τοις ^{Πα} πε ρα α σι ση η η η με ε ε ε ρον ^{Δι} η

παν σε πτος μνη μη των σο φω τα τω ω ων α α α

πο ο στο ο ο λων και κο ρυ φαι ων Πε ε τρου ου

και Πα α αυ λου δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο

^{Νη} ρε ε ευ ου ου ου σα ^{Πα} εν ω δαι αι αις και αι

υ υ υ μνοις ε ορ τα σω μεν και η μεις α δε ελ

φοι την παν σε βα σμιον ταυ την η με ε ραν βο ω

ων τες προ ος α α αυ τους και ρε Πε ε τρε ^{Δι}

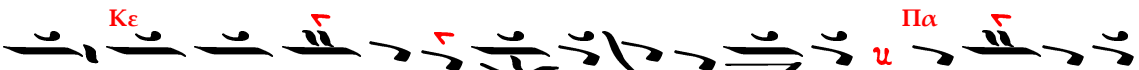

α α πο ο στο ο ο ο λε και γνη σι ι ι ε ε ^{Πα}

φι ι ι λε του σου δι δα σκα λου Χρι στου ου του ου

Θε ου ου η η η η μων και ρε Πα αυ λε πα αμ ^{Δι}

φι ιλ τα α α α τε και κη ρυ υξ της πι ι

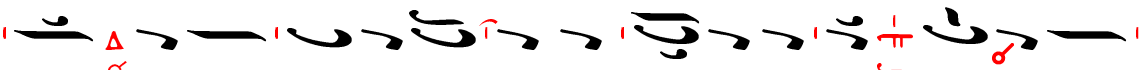

ι ι στε ε ε ε ως και δι δα α σκα α λε ε της ^{Πα}

 οι οι κου με ε ε ε νης ως ε χον παρρη σι ι
^{Κε}

 α αν ζευ γο ο ο ος α γι ο ο λε ε ε ε κτον Χρι

 στον τον Θε ον η η μων ι κε τε ε ε ε ευ σα α

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σω θη η ναι

 τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^πἮχος Πα ς

^χ **Κ** αι νυ ν και α ει και εις τς αι ω ναστων

 αι ω νων α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποινα με τα των Α πο στο

 ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η θη

 ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ω ω νων

ἢ ἀργότερον Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

^πἮχος Πα ς

^{Πα} **Κ** αι νυ υ υ υ ν και αι αι α α ει και εις

τϠ ϝ ϝς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Η Πα ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
Πα πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
Κε ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
Πα πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω ων
Δι Α α πο ο στο ο ο λων και παντων των Α α γι
Πα ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χα α ας
Χ η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῶν κορυφαίων ἀποστόλων.

Ἦχος Δ ι - ϑ.

Ο ἰ των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
οι κς με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη
σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος
Δόξα.

Τῶν δώδεκα ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ϕ

Α πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβε υ σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
[♀]
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
^{Γα} νε ^π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
[♀]
ος σου και Θε ος η μων ^u το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
^{Γα}
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
^{Νη} ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^Γ ²²
* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλάνθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ

μονῆ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *